

Թէպէտ անցած 1919 տարւոյ սկիզբներն, հրատարակեցինք մեր Լիակատար գրոց ցուցակը, սակայն մի տարւոյ ընթացքում մէջ քանի՜ փոփոխութիւններ և գներու ելեւջներ տեղի ունեցան: Այն ատեն համարեցանք թէ Նոր ցուցակն մեզ պիտի կարենար ծառայել մի քանի ժամանակ, ոչ միայն, այլ և յոյս դնելով թէ պատերազմը դադարելով՝ իրեն իրենց բնական վիճակին կը վերադառնան, ապրանքեղինաց սղութիւնն երթալով նուազի, կեանքի ապրուստն աժաննայ: Գուտաւ ցածնուտ ոչ մէկը կատարուեցաւ. վատէն դիպի յոռեզոյնը գնաց ամեն բան: Ապրանքներն աւելի սղեցին, ապրուստն թանկացաւ, բանուոր դասակարգի աղաղակն հրթալով բարձրացաւ. գործադուլի սպառնալիքով գործարանատէրերն ստիպուեցան բռնիկները աւելացնել: Տպարաններու բանուորական կազմակերպութիւնն ալ իրաւունք համարեցաւ կրկնապատկել և քառապատկել աշխատարարց օրավարձը: Ուրիշ Տպարանատէրեր դուրսէն աշխատութիւն կ'առնէն, որով գրաշարներու օրավարձի յաւելումն, կը բարդեն յաճախորդի վրայ, հետևապէս իրենք տուժող չեն, կորուստ մը չունին. մինչ մեր Ս. Ղազարու Տպարանը բացառիկ պայմաններու մէջ կը գտնուի: Ազգունքով օտար աշխատութիւն չենք ընդունիր. մեր գործերը տպելու հազիւ կը հասնինք: Տպարանիս միայն Միաբանութեան և Հայ ազգին ծառայելու համար հիմնուած է, ասով մեր բոլոր աշխատութիւնները ներքին են, գրաշարներու և տպողներու օրավարձին ծանրութիւնը նորանոր յաւելումներով կը ծանրանայ մի միայն Տպարանիս վարչութեան վրայ: Երբ 1918 վերջերը վերաբացինք Տպարանը, նախկին 22 - 30 ֆրանքի օրավարձն, ստույգ ըրաւ միանգամայն մինչև 75 ֆրանք, և այդ հաշուով փոքր ի շատէ կազմեցինք նոր Լիակատար ցուցակի գներն: Իսկ յետոյ հետ գհետէ մինչև ներկայ տարւոյ Գուտաւարի մէկն, բարձրացուցին 121 ֆր. 25 հ. կը տեսնան մեր ցարգելի յաճախորդներն, թէ այլ և ոչոյն գներով անկարելի է շարունակել գրոց վաճառումն, որով այս ծախքերուն հակակռնելու համար, ստիպուած ենք ամեն անգամ գներն թելթել և մեր յաճախորդներն քանախորդներն քիչ մը պիտի նեղուին, բայց մեր նեղութիւններն ալ թող իրենցը հաշուեն. ու փոխանակ անբաւական ծախու, պիտի հանին օգնել ազգասիրաբար և դիրքիցնել ներկայ ճգնաժամն գոր կ'անցընենք, որ յստալ կու գայ ոչ միայն արտաքին բարգոյթեանց և օրավարձին սղութեան պատճառաւ, այլ նաև անոր համար, որ Պատերազմի արեւմտաւոր հետեւանքներէն մինն եղաւ, առանձին, Միաբանութեան ընդհանուր եկամուտներու կիսով չափ նուազումն: Մեր շահերն կը թելադրին փակել Տպարանիս, բայց ուխտած ենք ամենայն զոհողութիւններով շարունակել՝ մատակարարելու հաւասար կենսական հացին, մատուորական սնունդը՝ որուն պէտք ունի մեծապէս մեր սիրելի Հայրենիքն իւր վերածնութեան արշալոյսին:

Արեւմտ մինչև որ կանոնաւոր հաղորդակցութիւնները վերսկսին Արեւելքի և Արեւմուտքի մէջ, մինչև որ ընդհանուր Խաղաղութեան շնորհիւ աշխարհիս և ազգերու մէջ տիրէ կատարեալ համաձայնութիւն վաճառաշարութեան, տուր և առի, կեանքի են հարցերու մէջ, և մեր քաղաքական ու տնտեսական վիճակն ստանայ բնական և հաստատուն կացութիւն մը, կը ինդունք որ մեր Լիակատար ցուցակի գներն առկախ մնան առ այժմ մինչև ցնոր կարգադրութիւն. անոր տեղ, հետեւելով կրօնական, քաղաքականներու կերպին, իւրաքանչիւր կարիք վրայ կը տպենք իւր պատկան գինն, որով թելքիմացութիւններու առջևն առած կ'ըլլանք: Գործադրութիւնը կը սկսի փետր. մէկին:

Ի յանդերձութիւն մեր յարգելի Գեանախորաւաց, Գրավաճառներու և Գործակալներու հարկ կը համարինք տեղեկացնել, ի՞նչ անյայտ է մնացած, թէ Տպարանիս վարչութիւնն իւր յաշիւ օրերուն, 1910 Թուականին, գովելի նախանձաւորութեամբ՝ օգտակար լինելու քննորոշման չայ հաստատուելու, յարմար դատել էր, անհաշիւ և անխտիր վերածնել բոլոր գրքերու գներն, այնպէս որ մենք այսօր հարիւրի՜ հարիւր յաւելումն ընելով անգամ շատ և շատ զրքերու վրայ, դեռ չեն հաստատիր նախկին գներուն: Ի նկատի պէտք է առնել նաև որ թող սպառանքները, կան շատեր սպառնել մօտ, որոց գներն արդէն ծանուցած ենք թէ դուրս են Լիակատար գրոց ցուցակէն:

Վստահելով մեր յարգելի Գեանախորդներու բարեացակամ օժանդակութեան վրայ, և ապագային լաւագոյն յոյսերով, Ս. Ղազարու Մամուլն, իւր բեղմնաւոր շարժումն պիտի շարունակէ փոխանակ նիւթականին՝ գիտական պաշար հայթայթելու Հայ Մտքին: